

Samenvatting Child Notice Guinee

2015

Samenvatting Child Notice Guinee 2015

Auteur:

Diallo Mamadou Alpha

Met dank aan:

Guirlene Frederic (UNICEF Guinee), Maud Dominicy (UNICEF België), Jan-Jacob Muyls (UNICEF België), Majorie Kaandorp (UNICEF Nederland), Lise Pénilson (*European Asylum Support Organisation* (EASO))

Vormgeving:

Schone Vormen

Vertaling:

Vertaalbureau Perfect

Fotografie:

Cover: © UNICEF/NYHQ2009-2334/Kamber

Pagina 11: © UNICEF/NYHQ2015-0569/de Mun

2015

Voor meer informatie:

Majorie Kaandorp

Kinderrechtendeskundige

UNICEF Nederland

Tel: + 31 (0)88 444 96 50

Email: mkaandorp@unicef.nl

De volledige tekst van de Child Notice Guinee is te vinden op:

www.unicef.nl/childnotices

De Child Notice Guinee is gemaakt in het kader van het project 'Better information for durable solutions and protection', op initiatief van UNICEF Nederland, UNICEF België en UNICEF Zweden, met financiële steun van de Europese Unie. De inhoud van dit rapport is de verantwoordelijkheid van de auteur en reflecteert op geen enkele manier de mening van de Europese Commissie.

Mede gefinancierd door de Europese Unie

DISCLAIMER

De informatie in de Child Notice is gestructureerd volgens de bepalingen van het VN-Verdrag inzake de Rechten van het Kind (IVRK – 1989). Het onderzoek is uitgevoerd in overeenstemming met de Richtlijnen voor het opstellen van een Child Notice rapport (december 2014). Het onderzoek voor en de presentatie van de Child Notice is uitgevoerd met inachtneming van de kwaliteitsnormen en -principes zoals geformuleerd in de *Manual Researching Country of Origin Information* van ACCORD, editie 2013¹, en in het *COI Report Methodology* van de EASO².

De hoofdtekst van deze Child Notice bevat de meest actuele informatie die tot februari 2015 publiekelijk beschikbaar was. Andere gebeurtenissen die na die datum hebben plaatsgevonden, zijn niet opgenomen in deze Child Notice.

De informatie in deze Child Notice is beperkt tot hetgeen kon worden achterhaald via openbare brondocumenten en personen. Als een bepaalde gebeurtenis, persoon of organisatie niet in het rapport wordt genoemd, betekent dat niet dat de gebeurtenis niet heeft plaatsgevonden of dat de persoon of organisatie niet bestaat.

Er zijn verschillende soorten bronnen gebruikt (NGO's, IGO's, overheden, media, de academische wereld). Ook is informatie verkregen uit interviews met verschillende belanghebbenden in de landen van herkomst, die informatie hebben gegeven op basis van hun expertise en ervaring. Alle bronnen zijn gecontroleerd en gecheckt en worden vermeld in het rapport.

UNICEF Nederland, UNICEF België en UNICEF Zweden hebben ernaar gestreefd om relevante, accurate, actuele, evenwichtige en onpartijdige informatie over de positie van kinderen in de landen van herkomst te verstrekken. De Child Notice dient echter een beknopt verslag te zijn, dat bruikbaar is voor de doelgroep. Dat betekent dat er keuzes zijn gemaakt wat betreft de hoeveelheid informatie die wordt gegeven. Hoewel het wel de intentie is, erkent UNICEF dat dit rapport niet als volledig kan worden beschouwd.

De Child Notice geeft nuttige informatie voor immigratie-/asielfunctionarissen, grenspersoneel, rechtshandhavingdiensten, maatschappelijk werkers, casemanagers, voogden, dienstverleners (educatieve medewerkers, gezondheidswerkers), tolken, advocaten en rechters voor de beoordeling van de situatie en de positie van kinderen in asiel- en migratieprocedures.

UNICEF erkent het feit dat de informatie in deze Child Notice tijdgebonden is. Regelmatige updates zijn belangrijk, maar waren niet haalbaar tijdens de looptijd van het project 'Better information for durable solutions and protection'.

¹ De trainingshandleiding is ontwikkeld door het Oostenrijkse Rode Kruis/ACCORD en kan hier worden gedownload: <http://www.ecoi.net/blog/2013/10/new-accord-training-manual-on-researching-country-of-origin-information-published/?lang=en>.

² Country of Origin Information Report Methodology van de EASO (juli 2012).

INLEIDING

Migratie van kinderen komt overal in de wereld en om verschillende redenen voor. Migratie kan worden afgedwongen door natuurrampen of oorlog. Het kan het gevolg zijn van uitbuiting, in het geval van slachtoffers van mensenhandel. Het kan worden veroorzaakt door het feit dat kinderen en/of hun ouders in hun land van herkomst voor hun leven vrezen als gevolg van vervolging. Ook kunnen kinderen migreren omdat ze op zoek zijn naar een betere toekomst. Migrantenkinderen kunnen worden begeleid door hun ouders of verzorgers, door andere volwassenen (van hun familie gescheiden kinderen) of alleen zijn (niet-begeleide kinderen), en kinderen kunnen op gangbare en niet gangbare manieren migreren. Wat de reden voor de kinderen ook is om te migreren, en ongeacht de manier waarop kinderen migreren, in alle fasen van het migratieproces dient het belang van het kind voorop te staan. In Artikel 3 van het VN-Verdrag inzake de Rechten van het Kind wordt gesteld:

‘Bij alle maatregelen betreffende kinderen, ongeacht of deze worden genomen door openbare of particuliere instellingen voor maatschappelijk welzijn of door rechterlijke instanties, bestuurlijke autoriteiten of wetgevende lichamen, vormen de belangen van het kind de eerste overweging.’

Beslissingen over status, zorg en verblijf, en over terugkeer, dienen te zijn gebaseerd op een goed gedocumenteerde beoordeling en bepaling van het belang van het kind.

Ongeacht de manier waarop en de redenen voor kinderen om te migreren en naar Europa te gaan, moet er naar een duurzame oplossing worden gezocht, waarbij het belang van het kind in aanmerking wordt genomen. Er zijn zorgvuldige en grondige procedures nodig om het belang van het kind vast te stellen en een duurzame oplossing te vinden. Daarvoor is van cruciaal belang dat informatie beschikbaar is over de situatie van het betrokken kind, of het nu van zijn/haar gezin of familie is gescheiden, niet-begeleid is of in het gezelschap van zijn of haar gezin verkeert. Dit omvat zowel specifieke informatie over de situatie van het betreffende kind, als informatie over de lokale situatie van kinderen in de landen van herkomst.

De Europese Commissie doet in haar Actieplan voor niet-begeleide minderjarigen (2010-2014)³ de oproep gegevens te verzamelen over het land van herkomst die relevant zijn voor de beoordeling van de beschermingsbehoefte van niet-begeleide minderjarigen. Dit is noodzakelijk om kwalitatief goede beslissingen te kunnen nemen.

De autoriteiten in de meeste landen van bestemming gebruiken landenrapporten/ambtsberichten (*Country of Origin Information reports*, COI). Deze rapporten worden gebruikt om de situatie in het land van herkomst te beoordelen, en te bepalen of een persoon recht heeft op internationale bescherming door middel van een vluchtelingenstatus of een subsidiaire beschermingsstatus. COI-rapporten geven ook waardevolle informatie voor besluitvorming over veilige terugkeer. Door middel van objectieve informatie over het land van herkomst neemt de kans op veilige terugkeer toe en vermindert de kans om opnieuw het slachtoffer van mensenhandel te worden. COI-rapporten dienen dan ook het uitgangspunt te zijn voor risico-evaluaties en herintegratieprogramma's.

Sommige COI-rapporten bevatten informatie over bijvoorbeeld de positie van niet-begeleide minderjarigen, vrouwelijke genitale verminking, of de rekrutering voor of betrokkenheid van kinderen bij gewapende conflicten. De informatie die hierover wordt verstrekt, is echter vaak weinig gedetailleerd en is uitsluitend op de positie van kinderen buiten het gezin gericht. Het biedt dus in het algemeen te

³ *Action Plan on Unaccompanied Minors* van de Europese Commissie (2010-2014) COM (2010) 2313/3.

weinig grond voor de beoordeling van kindspecifieke vormen van vervolging, van het belang van een kind en van veilige omstandigheden voor terugkeer.

De Child Notice voorziet in de behoefte aan meer informatie over kindspecifieke omstandigheden in het land van herkomst. De Child Notice geeft uitgebreide informatie over de lokale leefomstandigheden van kinderen, waaronder informatie over het wel of niet bestaan van voorzieningen voor kindbescherming in het betrokken land.

De Child Notice geeft ook informatie over de toegang tot onderwijs en gezondheidszorg, over het voorkomen van sekse- en kindgerelateerd geweld zoals FGM, gedwongen huwelijken, eerwraak, uitbuiting en mensenhandel.

Deze informatie is van het grootste belang voor de beoordeling van het belang van het kind, die de basis vormt voor beslissingen over het wel of niet verlenen van internationale bescherming en voor het overwegen van een veilige terugkeer.

LEESWIJZER

Dit Child Notice rapport is een landenrapport over een land van herkomst waarin informatie wordt gegeven over de leefomstandigheden van kinderen in Guinee. De Child Notice bevat waardevolle achtergrondinformatie voor zowel beleidsmakers als caseworkers, advocaten en andere professionals die werken met kinderen die uit Guinee komen of daar naartoe gaan, voornamelijk op het gebied van asiel en migratie. De Child Notice is ontwikkeld door UNICEF Nederland, UNICEF België en UNICEF Zweden, als onderdeel van het project 'Better information for durable solutions and protection', dat financieel wordt ondersteund door Europese Unie.

De Child Notice Guinee is ontwikkeld in de periode juli 2014 – februari 2015. De Child Notice begint met een samenvatting, waarin een overzicht wordt gegeven van de belangrijkste resultaten van het onderzoek over de omstandigheden waarin kinderen leven, trends, feitelijke gebeurtenissen, de problemen in het land waarmee kinderen worden geconfronteerd, de politieke context en de politieke verantwoordelijkheid ten opzichte van kinderen.

De informatie over rechten van kinderen in de Child Notice is gestructureerd volgens de bepalingen van het VN-Verdrag inzake de Rechten van het Kind (IVRK 1989). Het VN-Verdrag is een omvangrijk document, waarin de rechten onderling met elkaar samenhangen, en dat geldt derhalve ook voor dit document. Dat betekent dat elke paragraaf van het rapport gelezen dient te worden in de context van de andere paragrafen. Een falend onderwijssysteem en een zwak systeem voor kinderbescherming werken bijvoorbeeld kinderarbeid en uitbuiting van kinderen in de hand. Waar dit van toepassing is, zijn onderlinge verwijzingen in de paragrafen opgenomen.

Een Child Notice heeft in het algemeen de volgende structuur:

1. Demografische gegevens/statistische gegevens over kinderen
2. Elementaire juridische informatie
3. Algemene beginselen
 - a. Non-discriminatie (met inbegrip van kinderen van minderheden en inheemse volkeren)
 - b. Het belang van het kind
 - c. Recht op leven en ontwikkeling
4. Burgerrechten en vrijheid
5. Fundamentele rechten (gezondheid, water, voeding, onderwijs)
6. Gezinssituatie en alternatieve zorgsituaties
7. Bijzondere beschermingsmaatregelen
 - a. Kinderen die met de wet in aanraking komen
 - b. Weeskinderen en niet-begeleide en van hun familie gescheiden kinderen
 - c. Slachtoffers van kinderhandel
 - d. Kinderen in gewapende conflicten
 - e. FGM/C
 - f. Gedwongen kindhuwelijken
 - g. Huiselijk geweld
 - h. Kinderarbeid en andere vormen van uitbuiting
 - i. Straatkinderen
 - j. Kinderen die op de vlucht zijn en intern ontheemden
8. De terugkeer van, van hun familie gescheiden of niet-begeleide, kinderen en gezinnen
9. Landspecifieke kwesties die gevolgen hebben voor kinderen

Hoe moet de Child Notice worden gebruikt?

De informatie in de Child Notice kan worden gebruikt:

1. om achtergrondinformatie over de situatie van kinderen in het land van herkomst te verkrijgen;
2. om potentiële (kind- en seksspecifieke) vormen en uitingen van vervolging te identificeren;
3. om andere relevante factoren te identificeren die relevant zijn voor het nemen van een beslissing over de vraag of in het gastland blijven of terugkeer in het belang is van het kind, waaronder lokale reacties van terugkeerders;
4. als input voor een *Best Interest of the Child Determination*, om er zeker van te zijn dat bij beslissingen met betrekking tot kinderen het belang van het kind is meegewogen.

Kindspecifiek asiel- en migratiebeleid

Veel kinderen vragen een internationale beschermingsstatus aan. Het is duidelijk dat kindspecifiek asiel- en migratiebeleid en wetgeving noodzakelijk is, gebaseerd op de principes en bepalingen van het VN-Verdrag inzake de Rechten van het Kind.

Cruciaal voor de bescherming van kinderen die asiel aanvragen is artikel 22 van het VN-verdrag, waarin het volgende wordt gezegd:

1. De Staten die partij zijn, nemen passende maatregelen om te waarborgen dat een kind dat de vluchtelingenstatus wil verkrijgen of dat in overeenstemming met het toepasselijke internationale of nationale recht en de toepasselijke procedures als vluchteling wordt beschouwd, ongeacht of het al dan niet door zijn of haar ouders of door iemand anders wordt begeleid, passende bescherming en humanitaire bijstand krijgt bij het genot van de van toepassing zijnde rechten beschreven in dit Verdrag en in andere internationale akten inzake de rechten van de mens of humanitaire akten waarbij de bedoelde Staten partij zijn.
2. Hiertoe verlenen de Staten die partij zijn, naar zij passend achten, hun medewerking aan alle inspanningen van de Verenigde Naties en andere bevoegde intergouvernementele organisaties of niet-gouvernementele organisaties die met de Verenigde Naties samenwerken, om dat kind te beschermen en bij te staan en de ouders of andere gezinsleden op te sporen van een kind dat vluchteling is, teneinde de nodige inlichtingen te verkrijgen voor hereniging van het kind met het gezin waartoe het behoort. In gevallen waarin geen ouders of andere familieleden kunnen worden gevonden, wordt het kind dezelfde bescherming verleend als aan ieder ander kind dat om welke reden ook, blijvend of tijdelijk het leven in een gezin moet ontberen, zoals beschreven in het Verdrag.

Deze rechten zijn verweven met het recht op bijzondere bescherming voor kinderen die buiten hun eigen gezin leven (artikel 20), het recht op gezondheidszorg (artikel 24) en het recht op onderwijs (artikel 28).

De basis voor het recht op bescherming voor elke minderjarige asielzoeker wordt gevormd door de volgende artikelen:

Artikel 2: non-discriminatie

Artikel 3: het belang van het kind

Artikel 6: het recht van het kind op leven en ontwikkeling

Artikel 12: het recht van het kind om te worden gehoord

Kindspecifieke redenen voor vervolging

Elk kind heeft het recht op een eigen asielaanvraag, ongeacht of hij of zij begeleid of onbegeleid is. Zelfs als een kind deel uitmaakt van een gezin en nog jong is, kan het toch worden beschouwd als de hoofdaanvrager. Een kind kan een vluchtelingenstatus krijgen via de erkenning van zijn of haar ouders als vluchteling. Omgekeerd kan/kunnen de ouder(s) de vluchtelingenstatus krijgen op basis van die van hun kind.

Voor de beoordeling van de asielaanvraag van kinderen, en om beslissingen te kunnen nemen, is een up-to-date analyse en kennis van de kindspecifieke omstandigheden in het land van herkomst noodzakelijk, met inbegrip van kennis van bestaande voorzieningen voor de bescherming van kinderen. Kinderen zijn zelf misschien niet de beste informatiebron. De benodigde informatie kan worden verkregen uit de Child Notice.

Net als volwassenen moeten kinderen die de status van vluchteling aanvragen, kunnen aantonen dat zij een gegronde vrees hebben voor vervolging om redenen van ras, religie, nationaliteit, lidmaatschap van een bepaalde sociale groep of vanwege een politieke overtuiging, conform het Vluchtelingenverdrag van 1951.

Zoals het VN-Comité inzake de Rechten van het Kind⁴ en de UNHCR⁵ naar voren hebben gebracht, moeten in het geval van kinderen ook leeftijd, en factoren zoals rechten die specifiek zijn voor kinderen, het ontwikkelingsstadium van een kind, kennis van en/of herinneringen aan de omstandigheden in het land van herkomst van een kind, en kwetsbaarheid, in overweging worden genomen om een passende en kindvriendelijke toepassing van de ontvankelijkheidscriteria voor de vluchtelingenstatus te waarborgen. In de Kwalificatierichtlijn van de EU (Richtlijn 2011/95/EU) wordt in artikel 9.2 bepaald dat '... daden van vervolging de vorm kunnen aannemen van ... (f) handelingen/feiten van een sekse- of kindspecifieke aard'⁶.

Het uitvoerend Comité van de UNHCR heeft erkend dat kinderen onderworpen kunnen zijn of worden aan specifieke vormen van vervolging, samenhangend met hun leeftijd, gebrek aan volwassenheid of hun kwetsbaarheid. Het enkele feit dat de aanvrager een kind is, kan dus de belangrijkste reden zijn voor het letsel dat is toegebracht of wordt gevreesd. In de UNHCR-richtlijnen inzake internationale bescherming⁷ worden bepaalde kindspecifieke vormen van vervolging benadrukt, zoals rekrutering van minderjarigen, kinderhandel en vrouwelijke genitale verminking, evenals huiselijk geweld en geweld binnen de familie, gedwongen huwelijken en/of kindhuwelijken, dwangarbeid of gevaarlijke kinderarbeid, gedwongen prostitutie en kinderpornografie, en schendingen van economische, sociale en culturele rechten.

⁴ VN-Comité voor de Rechten van het Kind *General Comment No.6: Treatment of Unaccompanied and Separated Children Outside Their Country of Origin* CRC/GC/2005/6 (september 2005).

⁵ UNHCR *Guidelines on international protection; Child Asylum Claims under Article 1 (A)2 and 1 (F) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to Status of Refugees* HCR/GIP/09/08 (22 december 2009).

⁶ Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake Normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, alsmede voor de inhoud van de verleende bescherming (herzien).

⁷ UNHCR *Guidelines on international protection; Child Asylum Claims under Article 1 (A)2 and 1 (F) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to Status of Refugees* HCR/GIP/09/08 (22 december 2009).

Belang van het kind

In alle besluiten die in procedures betreffende kinderen worden genomen, dienen de belangen van het kind een eerste overweging te zijn.

In een asielprocedure moet naar een duurzame oplossing voor het betrokken kind worden gezocht. Een duurzame oplossing is gericht op de lange termijn en blijvend, en stelt het kind in staat uit te groeien tot een volwassene in een omgeving die voldoet aan zijn of haar behoeften, en ook aan zijn of haar rechten, zoals gedefinieerd door het VN-Verdrag, zonder dat het kind gevaar loopt op vervolging of beschadiging. De duurzame oplossing wordt verkregen door een *Best Interest Determination* (BID) uit te voeren.

Volgens *General Comment* Nr. 14 van het VN-Comité inzake de Rechten van het Kind vormen de specifieke feitelijke omstandigheden van het kind het uitgangspunt voor de beoordeling van het belang van het kind. Naast andere aspecten die voor het specifieke kind van belang kunnen zijn, kunnen bij de beoordeling en het bepalen van het belang van het kind de volgende elementen in beschouwing worden genomen:

A. Identiteit van het kind

Leeftijd, sekse, seksuele geaardheid, nationaliteit, religie en overtuiging, culturele identiteit, persoonlijkheid, huidige behoeften en zich ontwikkelende capaciteiten (waaronder opleidingsniveau).

B. Zienswijze van het kind

De zienswijze van het kind op zijn of haar identiteit en op de beschikbare opties. Neem daarbij ook de mening van (pleeg)ouders of (huidige) verzorger in ogenschouw.

C. Behoud van de gezins- en familieomgeving, instandhouding van relaties

Betekenisvolle relaties (locatie), kwaliteit en duur van hechte relaties van het kind, het effect van scheiding van betekenisvolle relaties, capaciteiten van ouders of andere verzorgers, mogelijkheden van gezinshereniging, voorkeur voor zorg binnen gezins- of familieomgeving om de volledige en harmonieuze ontwikkeling van de persoonlijkheid van een kind te waarborgen.

D. Zorg, bescherming en veiligheid van het kind

Bescherming tegen geweld, welzijn in brede zin (basisbehoeften, lichamelijke, educatieve en emotionele behoeften, behoefte aan affectie en veiligheid, in het besef dat de sociaaleconomische omstandigheden zeer divers kunnen zijn in het land van herkomst, kans op toekomstige risico's en beschadiging, en andere gevolgen van de beslissing voor de veiligheid van het kind).

E. Kwetsbare situatie

Individuele lichamelijke of emotionele behoeften, specifieke behoeften aan bescherming, ook voor slachtoffers van mensenhandel en trauma's, rol van continuïteit van gevoelens van veiligheid en stabiliteit.

F. Recht van het kind op gezondheid

Acties die nodig zijn met het oog op zijn of haar gezondheid, inclusief de geestelijke gezondheid.

G. Toegang tot onderwijs

Behoeften op het gebied van onderwijs en kansen voor ontwikkeling.

In een beoordeling van de belangen van een kind dienen deze elementen te worden afgewogen. De inhoud van elk element zal uiteraard van kind tot kind en van geval tot geval variëren, afhankelijk van zaken als de concrete omstandigheden. Kindspecifieke informatie over het land van herkomst, zoals wordt geboden in de Child Notice, geeft waardevolle input voor de beoordeling van bovengenoemde elementen, maar kan geen informatie geven over de specifieke situatie van een bepaald kind.

Een *Best Interest of the Child Determination* (BID) resulteert in een aanbeveling voor de toekomst van het kind, gebaseerd op zijn of haar belangen. Een BID-procedure is een holistische evaluatie van alle mogelijke lange-termijnoplossingen die in overeenstemming zouden kunnen zijn met de belangen van het kind. Ook worden in een BID de individuele rechten en behoeften van het kind besproken, in het bijzonder de noodzaak voor internationale bescherming en het bieden van adequate zorg. De beoordeling is holistisch, in die zin dat vele factoren in overweging worden genomen en verdergaat dan een beoordeling van de behoefte aan internationale bescherming op basis van bestaande wettelijke instrumenten. Een BID is een formeel proces met strenge procedurele waarborgen.

Systemen voor kindbescherming

De Child Notice bevat informatie over bestaande voorzieningen voor de bescherming van kinderen door de overheid en niet-overheidsactoren. Een grondige kennis van het bestaande systeem voor kindbescherming in een land van herkomst, of het ontbreken van een dergelijk systeem, is van vitaal belang voor een beslissing over internationale bescherming, mogelijke terugkeer en het beoordelen van terugkeervoorwaarden of het ontwikkelen van herintegratieprogramma's in het land van herkomst.

Een systeem voor kindbescherming (CP-systeem) bestaat uit 'bepaalde formele en informele structuren, functies en hoedanigheden die zijn opgezet ter preventie van en als reactie op geweld, misbruik, verwaarlozing en uitbuiting van kinderen'⁸. Het belang van een CP-systeem is een beschermende omgeving te creëren waarin wetten en beleid, voorzieningen, handelwijzen en praktijken erop gericht zijn de kwetsbaarheid van kinderen zoveel mogelijk te verminderen en het eigen herstelvermogen van het kind te versterken⁹. Er is echter niet één sjabloon voor een systeem voor kindbescherming dat door alle landen in de hele wereld kan worden overgenomen.

Een systeem voor kindbescherming moet een aantal basiselementen bevatten:

- Wetgeving en beleid inzake de bescherming van kinderen dienen in overeenstemming te zijn met het IVRK en andere internationale en regionale normen.
- Overheden hebben een toezichthoudende functie en dragen de eindverantwoordelijkheid voor het systeem voor kindbescherming. Dat houdt in dat zij verantwoordelijk zijn voor het inschakelen en de coördinatie van meerdere CP-actoren, waaronder maatschappelijke organisaties.
- Er is een gecentraliseerd systeem voor de verzameling van gegevens over zowel de prevalentie als de kennis van thema's en goede werkwijzen met betrekking tot de bescherming van kinderen.
- Er zijn preventieve en dienstverlenende instellingen die erop gericht zijn gezinnen te ondersteunen bij de bescherming van en zorg voor hun kind. Preventie moet niet alleen gericht zijn op het kind dat risico loopt, maar ook op de risico's zelf.
- Kinderen worden bij het proces betrokken. Zij krijgen de gelegenheid hun standpunten te uiten over reacties en interventies die plaatsvinden om hen te beschermen, en over het beleid dat wordt ontwikkeld voor de bescherming van kinderen.

Een beschermende omgeving stimuleert de ontwikkeling van kinderen en verbetert hun gezondheid, scholing en welzijn. Bovendien verbetert een beschermende omgeving ook de capaciteiten van kinderen om later ouders te zijn en productieve leden van hun samenleving te worden. Het meeste essentiële

⁸ UNICEF, UNHCR, Save the Children, World Vision *A Better Way to Protect All Children* (2012) Conferentieverlag p. 1.

⁹ UNICEF *UNICEF Child Protection System VN*-Document E/ICEF/2008/5 (2008).

belang van een systeem voor kindbescherming is dat het bescherming biedt tegen de risico's en kwetsbaarheden die ten grondslag liggen aan veel vormen van geweld en misbruik: 'Seksueel misbruik en uitbuiting, mensenhandel, gevaarlijke arbeid, geweld, wonen en/of werken op straat; de impact van gewapende conflicten, inclusief het gebruik van kinderen door gewapende strijdkrachten en groepen; schadelijke praktijken zoals genitale verminking van vrouwen/besnijdenis (FGM/C) en kindhuwelijken; gebrek aan toegang tot het rechtssysteem; en onnodige institutionalisering, onder andere'¹⁰.

In het EU-actieplan voor niet-begeleide minderjarigen¹¹ wordt het belang van een functioneel kindbeschermingssysteem als volgt geformuleerd:

'Ten slotte zal de EU de ontwikkeling van systemen voor kindbescherming blijven bevorderen, door de relevante diensten in alle maatschappelijke sectoren met elkaar te verbinden. Dit ter voorkoming van risico's op geweld, misbruik, uitbuiting en verwaarlozing van kinderen of om er op adequate wijze op te reageren, om kinderen te ondersteunen die niet door hun gezinsleden worden verzorgd en om bescherming te bieden aan kinderen die in instellingen verblijven.'

Terugkeer

De duurzame oplossingen die vaak worden overwogen zijn geografisch van aard:

1. Vrijwillige of gedwongen terugkeer naar het land van herkomst.
2. Lokale integratie in het land van bestemming, of
3. Hervestiging in een derde land, in situaties waarin het voor een persoon zowel onmogelijk is om naar huis terug te keren als in het land van bestemming te blijven.

¹⁰ UNICEF *UNICEF Child Protection System VN*-Document E/ICEF/2008/5 (2008).

¹¹ European Commission *Action Plan on Unaccompanied Minors* (2010-2014) COM (2010) 2313/3.

Om terugkeer op een veilige manier te laten plaatsvinden, zijn er vele overwegingen die in aanmerking moeten worden genomen, waaronder de noodzaak om het kind te beschermen.

In 2014 publiceerde UNICEF een discussiestuk¹² over de rechten van kinderen met betrekking tot het beleid en de praktijk in Europa inzake terugkeer. Dit document bevat een opsomming van overwegingen die overheden ter harte moeten nemen bij besluiten over terugkeer van kinderen:

1. Beoordeel zorgvuldig de veiligheidssituatie, per land en op lokale basis, en speciaal gericht op kinderen.
2. Voer een *Best Interest Determination* (BID) uit om voor elk alleenstaand kind een duurzame oplossing te vinden.
3. Ontwikkel en gebruik procedures die gebaseerd zijn op de rechten van kinderen voor het opsporen en in contact treden met het gezin of familie.
4. Respecteer het belang van de kinderen bij de terugkeer naar hun gezin of familie.
5. Werk aan mogelijkheden voor duurzame oplossingen en ontwikkeling op lange termijn.
6. Voer nu openbare consultaties uit over de benodigde beleidswijzigingen om nieuwe werkwijzen in te voeren.
7. Laat kinderen niet terugkeren naar institutionele voorzieningen, tenzij de aanbevolen veiligheidsmaatregelen zijn getroffen.

Hoewel het discussiestuk is geschreven met het oog op van hun gezin of familie gescheiden en niet-begeleide kinderen, is een aantal van deze overwegingen ook relevant bij het overwegen van de terugkeer van kinderen en hun gezin.

Voor de beoordeling van de veiligheidssituatie en het ontwikkelen van specifieke herintegratie-programma's, is het van het grootste belang om kindspecifieke informatie over het land van herkomst te raadplegen. Deze kan worden gevonden in de Child Notice.

¹² UNICEF *Children's rights in return policy and practice in Europe; a discussion paper on the return of unaccompanied and separated children in institutional reception or family* (2014) Voorburg.

SAMENVATTING

Inleiding

De Child Notice Guinee is uitgevoerd in het kader van het project 'Better information for durable solutions and protection', op initiatief van UNICEF Nederland, UNICEF België en UNICEF Zweden, met financiële steun van de Europese Unie. Dit document bevat juridische en praktische informatie over kindbescherming, jeugdrecht, kinderhandel, kinderarbeid, traditionele praktijken die schadelijk zijn voor kinderen, onderwijs, gezondheidszorg, etc.

Het doel is om autoriteiten (immigratiediensten, beleidsmakers) en professionals (advocaten, voogden, rechters, NGO's en organisaties die strijden tegen mensenhandel) betrouwbare en nauwkeurige informatie te verschaffen over de situatie van kinderen in Guinee, zodat beslissingen in het belang van het kind genomen kunnen worden en er gezocht kan worden naar duurzame oplossingen.

De informatie uit deze Child Notice is verkregen uit literatuur onderzoek en veldonderzoeken. Er is gebruik gemaakt van gouvernementele, niet-gouvernementele, media-, en academische bronnen. Deze informatie is verzameld en vastgelegd volgens de instructies voor het opstellen van landenrapporten over landen van herkomst (*Country of Origin Information – COI*) van kinderen die asielzoeker/vluchteling/slachtoffer van mensenhandel zijn.

Algemene situatie, demografie, juridisch en institutioneel kader

Nadat Guinee onafhankelijk werd, kende het land twee langdurige autoritaire regimes: de eerste republiek onder Ahmed Sékou Touré (1958-1984) en de tweede republiek onder generaal Lansana Conté (1984-2008), die aan de macht kwam na een militaire staatsgreep. Na de dood van generaal Conté werd op 23 december 2008 een tweede staatsgreep gepleegd door het leger. Het herstel van de constitutionele orde en de democratie heeft zich ingezet met de presidentsverkiezingen in november 2010 en heeft zich voortgezet met de parlementsverkiezingen in 2013.

Ondanks het grote economisch potentieel van Guinee, wordt het land door de Verenigde Naties nog steeds gerangschikt onder de Minst Ontwikkelde Landen (MOL). De armoede, die vooral te wijten is aan slecht bestuur, treft met name bijna 60% van de minderjarige bevolking.

Het aantal kinderen wordt in 2013 geschat op 5.746.000, op een totale bevolking van 11.745.00 mensen. Geen enkele etnische of religieuze groep of taalgroepering in Guinee heeft de juridische status van 'minderheid'. De grootste groepen (Peul, Malinké, Soussou, Forestiers, moslims, katholieken) zijn echter meer bevoorrecht dan de kleine groepen.

Guinee heeft het merendeel van de internationale verdragen en protocollen op het gebied van kinderrechten en mensenrechten zonder enig voorbehoud ondertekend, aangenomen en geratificeerd. Het land heeft in 2008 een nationale wet goedgekeurd, de *Code de l'Enfant* [Wetboek Jeugdrecht], dat tot doel heeft de nationale wetgeving in overeenstemming te brengen met de bepalingen van deze verdragen en protocollen. Dit wetboek, waarin alle wetten betreffende de rechten en bescherming van het kind zijn samengebracht, dient te worden herzien, omdat een aantal bepalingen niet voldoet aan de internationale normen. Het juridische kader ter bescherming van het kind omvat eveneens andere wetgeving, waaronder wetten uit de *Code Pénal* [Wetboek van Strafrecht], *Code de Procédures Pénales* [Wetboek van Strafvordering] en de *Code Civil* [Burgerlijk Wetboek].

De Guinese Commissie Toezicht Kinderbescherming (*GC/SPDE*), opgericht in 1995, is de belangrijkste coördinerende overheidsinstantie op het gebied van kindbescherming en kinderrechten. De toewijzing van middelen aan deze commissie en de definitie van haar taken kan beter. Er is geen onafhankelijke instelling op het gebied van kinderrechten, maar sinds 2007 bestaat er een samenwerkingsverband van niet-gouvernementele organisaties (NGO's): de Coalitie van NGO's voor de Bescherming van Kinderrechten en Bestrijding van Mensenhandel (COLTE/CDE).

De bevoegde rechterlijke autoriteiten voor minderjarigen zijn: de *Juge des enfants* [kinderrechter], de *Tribunal des enfants* [jeugdrechtbank], de *Chambre spéciale des mineurs* [speciale rechtskamer voor minderjarigen], de *cour d'appel des mineurs* [gerechtshof voor minderjarigen] en de *Cour d'Assises des mineurs* [juryrechtbank voor minderjarigen]. De wetgeving inzake het jeugdrecht wordt slechts gedeeltelijk toegepast en de bescherming van kinderen binnen het rechtssysteem kent veel tekortkomingen: mishandeling van kinderen in gevangenschap, niet-naleving van procedures, illegale detentie etc. In de wet zijn alternatieven voor detentie vastgelegd, maar vrijheidsbeneming is in de praktijk de meest voorkomende straf voor kinderen die de wet hebben overtreden, zelfs voor kinderen van amper 13 jaar oud.

Diverse bronnen melden dat de kwaliteit van de geboorteregistratie, de zorg die wordt besteed aan het archiveren van dossiers en het aantal registraties onvoldoende zijn. Het aantal niet-geregistreerde kinderen in 2014 wordt geschat op 2.489.000 en het aantal kinderen zonder geboorteakte op 3.459.000. Campagnes voor registratie en regularisatie worden georganiseerd op landelijk, regionaal en prefecturaal niveau.

De meerderjarige leeftijd is vastgesteld op 21 jaar. Handelingsbekwaamheid en stemrecht worden verkregen op de leeftijd van 18 jaar. Strafrechtelijke meerderjarigheid is vastgesteld op de leeftijd van 18 jaar. Welke reisdocumenten kinderen nodig hebben, hangt af van hun leeftijd en bestemming: een uittreksel van de geboorteakte, een studentenpas, een laissez-passer of een paspoort. Indien nodig kunnen deze documenten worden afgegeven door de burgerlijke stand, consulaire diensten of immigratiediensten.

Geen enkel kind mag het land verlaten zonder dat hij/zij in het bezit is van een speciale vergunning die is afgegeven door de autoriteiten van zijn/haar woonplaats, met instemming van de ouders, voogd of persoon die zorg draagt voor het kind. In de praktijk wordt deze wettelijke bepaling zelden toegepast.

Algemene beginselen van het Verdrag, burgerrechten en vrijheden

De Guineese overheid meldt dat volgens de wet alle kinderen dezelfde rechten toekomen, zonder enige discriminatie. In deze wet komt echter discriminatie voor op grond van de huwelijkse staat van de ouders op het moment dat een kind wordt geboren. Voorts worden gehandicapte kinderen in de praktijk regelmatig geconfronteerd met verschillende vormen van discriminatie. Discriminatie en geweld tegen kinderen en vrouwen, gedwongen huwelijken op jonge leeftijd, vrouwelijke genitale verminking, *confiage* (kind bij een ander familielid laten opgroeien), *sororaat* (huwelijk met de zus van de vrouw) en *leviraat* (zwagerhuwelijk), worden gerechtvaardigd en in stand gehouden door verschillende regels, gewoonten en gebruiken. Seksuele geaardheid wordt door geen enkele wet strafbaar gesteld, maar er rusten sociale, religieuze en culturele taboes op homoseksualiteit.

Volgens de Guineese wet dient het belang van het kind voorop te staan bij elke maatregel die met betrekking tot het kind wordt genomen door openbare of particuliere instanties, of door rechterlijke

of administratieve autoriteiten. Zowel thuis als op school, als bij rechtbanken en andere instellingen die met of voor kinderen werken, wordt dit recht in de praktijk niet voldoende gerespecteerd. Op bepaalde gebieden die essentieel zijn voor het leven en de ontwikkeling van kinderen, wordt geen enkele vooruitgang geboekt, met name op het platteland. Zo is het aantal ondervoede kinderen en het kindersterftecijfer in Guinee hoger dan het gemiddelde van deze cijfers in de landen van Afrika ten zuiden van de Sahara.

Kinderen krijgen op jonge leeftijd zelf al kinderen. Het percentage jongeren dat kinderen krijgt varieert door de jaren heen (37% in 1999, 32% in 2005 en 34% in 2012).

In Guinee hebben rituele moorden plaatsgevonden, maar de omvang is niet bekend vanwege culturele taboes en terughoudendheid om dit onderwerp te bespreken.

De middelen die zijn toegekend aan de onderwijs-, gezondheidszorg- en kinderbeschermingssector, zijn gering. Bronnen melden dat de beschikbaarheid en toegankelijkheid van onderwijs-, gezondheidszorg- en kinderbeschermingsinstellingen ontoereikend zijn.

De Guineese wet waarborgt in principe voor alle kinderen de vrijheid van meningsuiting, gedachte, geweten, godsdienst en van vereniging. De wet staat echter niet toe dat personen onder de 18 jaar een formele vereniging of NGO oprichten en een bankrekening beheren. Overigens is binnen het gezin de vrijheid van meningsuiting voor kinderen zeer beperkt door de heersende traditionele normen en waarden. Kinderen hebben geen enkele mogelijkheid om zich te beklagen over de schending van hun rechten. In 2013 hebben *the Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights* (OHCHR) en maatschappelijke organisaties in Guinee 55 gevallen van verkrachting en seksueel misbruik van minderjarigen gemeld. Sommige van deze misdrijven werden gepleegd door de politie. De daders zijn niet vervolgd.

Gezinsomgeving, alternatieve zorg en speciale beschermingsmaatregelen

De Commissie voor Interlandelijke Adoptie is de instantie die verantwoordelijk is voor de ontvangst en behandeling van internationale adoptieaanvragen. In de praktijk worden de bepalingen van het Verdrag betreffende burgerrechtelijke aspecten van internationale kinderontvoering (het Haags Kinderontvoeringsverdrag) niet voldoende nageleefd. Het komt op grote schaal voor dat een kind dat geen familie heeft, zonder enige administratieve of juridische controle wordt toevertrouwd aan andere ouders. Het gebrek aan wettelijke instrumenten en regels met betrekking tot de plaatsing van kinderen en het beheer en controle van opvang- en zorginstellingen, benadrukken de kwetsbaarheid van de kinderen die zich bevinden in deze instellingen. Lijfstraffen binnen gezinnen, scholen en kinderopvanghuizen zijn niet expliciet wettelijk verboden.

De Guineese wet beschermt verschillende groepen kinderen die speciale beschermingsmaatregelen nodig hebben: kinderen die de wet hebben overtreden, kinderen die slachtoffer zijn van mensenhandel, kinderen die op straat leven, kinderen die verbonden zijn aan strijdkrachten of gewapende groepen, kinderen die slachtoffer zijn van gedwongen arbeid of uitbuiting. De doodstraf of levenslange gevangenisstraf kan niet worden opgelegd voor strafbare feiten die zijn gepleegd door een kind dat ten tijde van de gepleegde feiten jonger is dan 18 jaar. Met uitzondering van de gevangenis van Conakry, Kindia en N'Zérékoré, ontbreekt het in de penitentiaire inrichtingen aan afdelingen voor minderjarigen.

Er bestaat geen specifieke wet inzake mensenhandel. Mensenhandel wordt strafbaar gesteld in de *Code Pénal* [Wetboek van Strafrecht] en de *Code de l'Enfant* [Wetboek Jeugdrecht]. De bescherming van slachtoffers en getuigen op justitieel gebied blijft een zorgwekkend punt. De meeste slachtoffers van mensenhandel zijn kinderen en mensenhandelincidenten komen vaker voor bij Guineese burgers dan bij buitenlandse migranten die in Guinee wonen. De belangrijkste bestemmingen voor kinderen die slachtoffer zijn van mensenhandel of gedwongen arbeid, zijn: Senegal, Mauritanië, Saoedi-Arabië, Mali, Kaapverdië, Guinee-Bissau, Marokko, Ivoorkust, Benin, Frankrijk, Italië, Zwitserland, Oekraïne, België, Nederland, Griekenland en Spanje. De belangrijkste landen van herkomst zijn: China, Vietnam, India, Marokko, Nigeria, Mali, Liberia, Sierra Leone, Burkina Faso, Guinee-Bissau en Ghana. Het aantal minderjarige slachtoffers van mensenhandel van wie de identiteit door de overheid is vastgesteld, is onbekend. De Nationale Commissie voor de Bestrijding van Mensenhandel en Kinderhandel (CNLTPE), die verantwoordelijk is voor de bescherming van kinderen die slachtoffer zijn van mensenhandel, is nauwelijks effectief door het gebrek aan financiële middelen. In het verleden zijn kinderen gerekruteerd door strijdkrachten en gewapende groepen, met name tussen 2000 en 2002 en in 2009. Het risico op een dergelijke rekrutering is momenteel echter laag.

De *Code de l'Enfant* [Wetboek Jeugdrecht] en de *Code du Travail* [Arbeidswet] reguleren kinderarbeid en beschermen kinderen tegen de ergste vormen van arbeid. In 2010 was 43 procent van de kinderen tussen de 5 en 17 jaar aan het werk. *Talibés* [leerlingen van Koranscholen] komen nauwelijks meer voor in Guinee. Daarentegen zijn er veel straatkinderen. Het aanbod van instanties die straatkinderen bescherming bieden, is ontoereikend.

Vrouwelijke genitale verminking of besnijdenis (FGM/C), gedwongen huwelijken op jonge leeftijd en huiselijk geweld zijn volgens de Guineese wet strafbaar. Deze praktijken komen echter in alle regio's van het land voor. In 2012 was de prevalentie van FGM/C naar schatting 96,9%. Vrouwenbesnijdenis komt voor binnen alle etnische en religieuze groepen. De doeltreffendheid van de maatregelen ter voorkoming en bestrijding van deze praktijken is zeer laag. Er blijven veel voorstanders van FGM/C. 97% van de vrouwen wordt besneden vóór de leeftijd van 15 jaar. De tendens is dat de leeftijd voor besnijdenis steeds lager wordt. Onbesneden personen worden gestigmatiseerd, achtergesteld en zelfs buitengesloten van de samenleving. Ouders kunnen moeilijk omgaan met de sociale druk en slagen er niet in hun kinderen te beschermen tegen besnijdenis. Daders van besnijdenissen worden bijna nooit vervolgd.

Gedwongen huwelijken op jonge leeftijd komen veelvuldig voor, maar relevante gegevens hierover zijn nauwelijks bekend. Ouders arrangeren huwelijken van zeer jonge meisjes (soms pas 11 jaar oud), met name in Moyenne Guinée en Guinée Forestière. Ongeveer 80% van de gehuwde of samenwonende vrouwen is slachtoffer van huiselijk geweld.

Ebola-epidemie

In 2014 werd Guinee getroffen door een ebola-epidemie, die werd bevorderd door verschillende culturele, historische, geografische en infrastructurele factoren. De epidemie veroorzaakte een humanitaire, sociale, veiligheids-, en economische crisis, wat resulteerde in de sluiting van scholen, markten, bedrijven, lucht- en zeeverbindingen en grenzen. Ten minste 5000 kinderen, waaronder 1400 weeskinderen, zouden direct zijn getroffen en meer dan 140.000 kinderen indirect omdat zij in getroffen gemeenschappen woonden. De Ebola-uitbraak bracht een enorme stroom aan hulp van vele landen en partners op gang. Er werd een nationaal bestrijdingsplan opgesteld en organisaties werden opgezet om dit plan uit te voeren. In 2015 daalde het aantal gevallen, maar de problemen op het gebied van economie, gezondheidszorg en bescherming van kinderen blijven enorm groot.

Gezondheidszorg, onderwijs en opvang van teruggekeerde kinderen

Het aantal ondervoede kinderen is hoog en de tendens is dat dit aantal blijft stijgen. In 2008 leed 40% van de kinderen onder de 5 jaar aan chronische ondervoeding. Daarvan was 20,7% zeer ernstig chronisch ondervoed. De gezondheidszorg wordt gekenmerkt door een gebrek aan financiële middelen en gekwalificeerd personeel. 70% van de zorg vindt plaats in de hoofdstad. Deze problemen zorgden er grotendeels voor dat de bestrijding van de ebola-epidemie, waar het land vanaf 2014 door werd getroffen, niet efficiënt was.

Gehandicapte kinderen hebben slecht toegang tot onderwijs, revalidatie, zorg en recreatie. Bronnen melden dat het aantal gespecialiseerde instellingen voor gehandicapten te verwaarlozen is en de kwaliteit ervan slecht is. Mensen met een handicap worden gediscrimineerd en gedwongen om te bedelen.

Bronnen melden dat de kwaliteit van het onderwijs in Guinee te wensen over laat. Het onderwijssysteem kampt met enorme sociale ongelijkheid. In 2014 is 11,67% van de nationale begroting besteed aan onderwijs. Er is ongelijkheid in de toegang tot onderwijs tussen de landelijke en stedelijke gebieden.

De beschikbaarheid en kwaliteit van de opvanginstellingen voor teruggekeerde kinderen is onvoldoende. De weinige opvang waarvan teruggekeerde kinderen gebruik kunnen maken, wordt voornamelijk verzorgd door NGO's. Het gaat om opsporing van de gezinsleden en gezinshereniging en hulp bij de re-integratie. De weinige instanties die teruggekeerde kinderen monitoren, zijn noch formeel of duurzaam, noch efficiënt.

STATISTIEKEN

Het landenrapport van Guinee is te vinden op:

<http://www.unhcr.org/cgi-bin/texis/vtx/page?page=49e484c66&submit=GO>.

De slotopmerkingen van het VN Kinderrechtencomité zijn te vinden op:

https://www.crin.org/en/library/custom-search-un?search_api_views_fulltext=&field_un_subtype=855&created%5Bdate%5D=&created_1%5Bdate%5D=&field_organisation=All&field_themes=All&field_crc=All&field_country_1=All&field_country=625&search_api_language=All&=Search.

Demografische informatie/statistische gegevens over kinderen	Cijfers	Bron
Totale bevolking (2013) Duizendtallen	12,044	UNICEF ONLINE DATA
Bevolking onder de 18 jaar (2013) Duizendtallen	5,746	UNICEF ONLINE DATA
Bevolking onder de 5 jaar (2013) Duizendtallen	1,886	UNICEF ONLINE DATA
Kindersterftcijfer (onder de 1 jaar) (2013) Sterftetekans tussen de geboorte en de leeftijd van exact 1 jaar, per 1.000 levendgeborenen.	65	UNICEF 2014
Jaarlijks aantal sterfgevallen van kinderen onder de 5 jaar (2013) Duizendtallen	42	UNICEF 2014
Sterftcijfer van kinderen onder de 5 jaar (2013) Sterftetekans tussen de geboorte en de leeftijd van exact 5 jaar, per 1.000 levendgeborenen.	101	UNICEF 2014
Sterftcijfer van kinderen onder de 5 jaar in de omliggende landen (2013) Sterftetekans tussen de geboorte en de leeftijd van exact 5 jaar, per 1.000 levendgeborenen.		UNICEF 2014
	161	
Sierra Leone	71	
Liberia	100	
Ivoorkust	123	
Mali	55	
Senegal	124	
Guinea-Bissau		

ONLINE DATA UNICEF

<http://data.unicef.org/countries/GIN>

Geraadpleegd op 24 maart 2015.

UNICEF 2014

UNICEF *The State of the World's Children 2015 – Reimagine the Future: Innovation for Every Child (Statistical Tables)*, November 2014.

<http://sowc2015.unicef.org/>

Geraadpleegd op 14 januari 2015.

LIJST VAN CONTACTORGANISATIES

Organisation	Type	Acronym	Address
Action d'Intégration Mère et Enfant [Actie Integratie Moeder en Kind]	Internationale NGO	AIME	http://www.aime-guinee.org/
Aide a l'Enfance Africaine [Hulp aan Afrikaanse Kinderen]	Nationale NGO	AFA	
Association des Personnes Guerries et Affectées d'Ebola en Guinée [Vereniging van door Ebola Getroffen of van Ebola Genezen Personen in Guinee]	Nationale NGO	APEGUAEG	https://www.facebook.com/pages/Association-Des-Personnes-Gu%C3%A9ries-Et-Affect%C3%A9es-DEbola-En-Guin%C3%A9e/869251296469221?sk=timeline&ref=page_internal
Association Guinéenne des Assistantes Sociales [Guinese Vereniging van Maatschappelijk Werkers]	Nationale NGO	AGUIAS	https://www.facebook.com/aguias116/timeline?ref=page_internal
Child Fund	Internationale NGO	CF	https://www.childfund.org/
CICR	Rode Kruis en Rode Halve Maan	ICRC	https://www.icrc.org/fr
COLTE/CDE	Nationale NGO	COLTE/CDE	
Direction Nationale de l'Enfance [Nationaal Directoraat voor Kinderen]	Overheid	DNE	
Direction Nationale de l'Etat Civil [Nationaal Directoraat van de Burgerlijke Stand]	Overheid	DNEC	
Enfance Du Globe	Nationale NGO	EDG	http://www.enfanceduglobe.org/
Femmes Leaders pour la Formation et l'Emploi Des Femmes en abrégée [Vrouwelijke leiders voor Verkorte Opleiding en Werkgelegenheid voor Vrouwen]	Nationale NGO	FELFEDEF	https://www.facebook.com/pages/Association-Des-Personnes-Gu%C3%A9ries-Et-Affect%C3%A9es-DEbola-En-Guin%C3%A9e/869251296469221?sk=timeline&ref=page_internal
Fonds National d'Insertion des Jeunes [Nationaal Fonds voor Integratie van Jongeren]	Overheid	FONIJ	http://www.fonijguinee.org/le-fonij/
International Bureau for Children's Rights	Internationale NGO	IBCR	http://www.ibcr.org/fr
Internationale Stichting Tierno en Mariam	Internationale NGO	FITIMA	http://www.fitima.org/
Kinderfonds van de Verenigde Naties	VN-agentschap	UNICEF	http://www.unicef.org/french/
Ministerie van Decentralisatie	Overheid	MD	
Ministerie van Justitie	Overheid	MJGS	
Ministerie van Sociale Zaken, Vrouwenemancipatie en Jeugdzaken	Overheid	MASPFE	https://www.facebook.com/pages/Minist%C3%A8re-de-lAction-Sociale-de-la-Promo-F%C3%A9minine-et-de-lEnfance-Guin%C3%A9e/1566727190238565?sk=timeline&ref=page_internal
Ministerie van Technisch Onderwijs, Beroepsonderwijs, Werkgelegenheid en Arbeid	Overheid	METFPET	

Organisation	Type	Acronym	Address
Monde Des Enfants	Nationale NGO	MDE	
Nationaal Directoraat van Bescherming van Gewoonten en Gender – OPROGEM	Overheid	DNPMG	
Nationaal Directoraat van Jeugdzaken	Overheid	DNJ	
Nationaal Directoraat van Jeugdzaken en sociaal-educatieve Activiteiten	Overheid	DNJASE	
Nationaal Directoraat van Justitie	Overheid	DNJ	
Nationaal Directoraat van Sociale Zaken	Overheid	DNAS	
Nationaal Directoraat van Vrouwenemancipatie en Genderzaken	Overheid	DNPFG/ LUTTE MGF	
Nationaal Directoraat van Werkgelegenheid voor Jongeren	Overheid	DNEJ	http://jeunesse.gov.gn/
Opperbevel Gendarmerie Nationale [Landelijke Marechaussee]	Overheid	HCGN	
Plan Guinée	Internationale NGO	PLAN	https://plan-international.org/where-we-work/africa/guinea/
PROSMI	Nationale NGO	PROSMI	http://www.fondationprosmi.org/index.php?option=com_k2&view=itemlist&task=category&id=9:actualites&lang=fr
Rode Kruis Guinee	Rode Kruis en Rode Halve Maan	CRG	https://www.icrc.org/fr/ou-nous-intervenons/africa/guinee
Sabou Guinée	Nationale NGO	Sabou Guinée	http://www.resao.org/en/guinee_conakry
Save the Children	Nationale NGO	STC	https://www.savethechildren.net/
Search for Common Ground	Internationale NGO	SFCG	https://www.sfcg.org/
SOS Kinderdorpen	Internationale NGO	SOS Kinderdorpen	http://www.soschildrensvillages.org.uk/sponsor-a-child/africa/guinea
Stichting Paul Gérin-Lajoie	Internationale NGO	FPGL	http://fondationpgl.ca/accueil/
Terre Des Hommes	Internationale NGO	TdH	http://www.terredeshommes.org/
TOSTAN	Internationale NGO	TOSTAN	http://www.tostan.org/

Voor meer informatie:
Majorie Kaandorp
Kinderrechtensdeskundige
UNICEF Nederland
Tel: + 31 (0)88 444 96 50
Email: mkaandorp@unicef.nl
www.unicef.nl/childnotices

UNICEF Nederland
UNICEF België
UNICEF Zweden

Mede gefinancierd door de Europese Unie